

WHY AM I A STUDENT?

TIHOMIR RADEV

BACHELOR STUDENT IN SOCIAL WORK
AT KONSTANTIN PRESLAVSKY – UNIVERSITY OF SHUMEN

BULGARIA

TIVER@ABV.BG

ABSTRACT: THE AUTHOR ARGUES THE OCCUPIED OF HIS POSITION A STUDENT WITH THE PROSPECT TO BECOME A MINISTER, BUT OF THE BUMMERS AND MOOCHING IN BULGARIA. ACCORDING TO HIM, THESE ARE PHENOMENA TYPICAL OF THE COUNTRY AND THEREFORE SHOULD BE BUILT MINISTRY OF MOOCHING AND HE IS PREPARING TO TAKE THE PLACE OF HIS MINISTER.

KEYWORDS: STUDENT, BUMMER.

Защо един четиридесет и четири годишен мъж би искал да стане студент? Причините, погледнати в общ план, могат да бъдат много: като се започне от желанието му да се издигне в професионално отношение, за което му е нужно висше образование, премина се през общото течение на бълващите висшисти учебни заведения и се стигне, да речем, до чиста жажда за нови знания или студентски живот.

Аз обаче кандидатствах, за да мога да стана министър.

След един изключително задълбочен анализ на обществото ни, стигнах до заключението, че то е съставено основно от лентяи. Оказа се, че хората занимаващи се с лентяйство, биха могли да бъдат разделени в няколко основни групи, според вида лентяйство, което упражняват.

Първата група ще наречем „Класически лентяи“ – активен тип. Достатъчно е да направим един виртуален експеримент, като се пренесем в заведението, в което сутринта сме си пили кафето. Нека си припомним разговорите около нас и как всеки се е оплаквал от нещо – безработица, безпаричие, корупция, високи цени и естествено - некадърни политици и правителство. Мърморят по адрес на близки, съседи и колеги. Накратко – мърмори се за всичко. Затова, тази група лентяи, е от активен или още - мърморещ тип.

Дали обаче тези наблюдения са показателни за това, че мърморещите са и лентяи?

Според тълковния речник, думата лентяй означава човек, който обича да безделничи. Нека се върнем отново в кафенето, да разгледаме хората по масите и да ги запомним. Значителна част от тях ще открием на същото място и в следобедните часове, също утре и в други ден. Логичен извод за статуса на хора, които прекарват повечето от времето си по кафетата, може лесно да се направи – това са хора безделници, т.е. лентяи.

Втората група ще наречем „Класически лентяи - пасивен тип“. Към тази група принадлежат онези, които висят по пейките, пред жилищните блокове и градинки, по спирките или просто в домовете си. Тази група се характеризира с това, че са тихи и не мърморят, а кротко си лентяйстват.

Тези две групи Класически тип лентяи, които фигурират в изследванията ми, далеч не са най-многобройните.

Има една друга група, която е много по-голяма и тя е на „Работещите лентяи”

Тълковният речник дава за определение на думата лентяй, също и синонимът мързеливец. В никакъв случай не бих си позволил да нарека мързеливци пребитите от работа хора, работещи дори на две места, за да свържат двата края, но много смело ще ги нарека умствени лентяи, превърнати в ежедневно робуващи зомбита. Робуват икономически, робуват политически, робуват културно и социално. Сутрин излизат, като мравчици, с торбичка в ръка, в която има два сандвича за обяд, след което отиват да си робуват без да влагат и грам мисъл, в каквото и да е. Мозъкът им лентяйства на воля.

Следващата група е на „Лентяите - фантазори. Ще кажете: “Добре де, какво лошо има в това да фантазиращ, те поне мислят?”. Нищо лошо няма, но това си е чисто безделничене, т.е лентяйстване, което единствено води до разход на въображение.

В тази група, хората обичат да си фантазират, без обаче да се напъват да превърнат фантазията в мечта, мечтата в цел, а целта в реалност.

И така стигаме до извода, че една огромна част от българското население се е отдала на лентяйстване. Щом това иска народа – така да бъде. „Глас народен - глас Божи!”.

Логично е тогава да се запитаме, може ли да се направи нещо за тези хора, така че да се подобрят условията за лентяйстването им, да се стимулират към по- задълбочено лентяйстване и, разбира се, не на последно място, да се привлекат нови лентяйстващи в редиците им. Изниква и въпросът - коя ще бъде структурата, която ще се занимава с това?

Вече казах, че наблюденията ми показват, че огромна част от населението лентяйства, т.е. структура от рода на клуб, дружество, организация, федерация на лентяите, няма да задоволи нуждите на практикуващите, а трябва да е нещо по- голямо, добре структурирано и с многоброен изпълнителен състав.

Решението е само едно – да се направи министерство, което да полага грижи и да защитава интересите на лентяите.

Може ли да се направи нещо подобно?

Както обикновено казват у нас, „нека почерпим от чуждият опит“ – да видим как нещата се случват в чужбина.

През 2008г. в Бутан се създава министерство на щастието. Целта при създаването на това министерство, е не да направи щастлив народа на Бутан, а да управлява щастието.

Направено проучване показало, че 45,2% от населението се определя като много щастливо, 51,6% като щастливо и едва 3,3%, обърнете внимание, не много щастливо.

Щом в Бутан хората са щастливи и могат да имат министерство на щастието, ние защо да си нямаме министерство на лентяите, след като вече доказах, че сме си лентяи?

Но как ще се казва това министерство? Министерство на лентяйстването?

Не. Нашите лентяи, независимо от коя група са, имат една обща черта – чувствителни са към тази дума, въпреки, че тя ги характеризира изключително точно. И за да избегнем конфликти, ще трябва да намерим решение от рода на този с циганите, които са преименувани в роми.

Обръщаме се пак към тълковния речник за помощ и откриваме една хубава, звучна, стара българска дума, която е синоним на лентяй – хайлазин.

Нека кръстим министерството си „Министерство на хайлазуването”.

Звучи напевно и по-важното – простолудието няма да знае, какво означава и понеже започва с хайла... ще го отъждести с хайлайф.

Имаме си министерство, а на него ще му трябва министър. Е, аз искам да стана министър на хайлазуването.

Мисля, ще е разбираема амбицията ми предвид на това, че аз съм изключителен привърженик на личния пример. Като министър на хайлазуването аз трябва да бъда баш хайлазин, за да бъда за пример във всяко едно отношение.

За съжаление, обаче, противно на принципите на хайлазуването, трябва да положя усилия за получаване на висше образование.

Защо ми е необходимо то?

Всичките ни досегашни министри, разбира се, са висшести и аз искам да видя, какво са учили, за да могат да провалят всяка добра идея и инициатива, да теглят държавата все по-надолу към дъното, да правят безсмислени реформи, изразяващи се в преливане от пусто в празно, да мачкат народа си, да го затъпяват и зомбират, да крадат и да се измъкват безнаказано. Това са все знания и умения, които трябва да притежавам, за да съм един успешен министър.

Мисля, че ще съм наистина добър министър, защото съм си най-обикновен лентяй, който е дремал двадесет и три години и не е завършил висше образование. Лентяй, който е принуден да търпи малоумщините на „образованите“ си началници.